

> הבלוג של shahf11

31 ביולי 2008, 20:7

חיה בסרטון

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מי הגאון שחשב על זה???פורסם ב-24 ביולי 2008, 18:37 **בכללי**

אתם יודעים שיש לי קילומטרז' של שעות בבית החולים רמב"ם. מה שמאפשר לי להתעסק בזוטות ארגון המקום.
 מה אני רוצה להגיד לכם? שפעם היה גאון. מה גאון? גאון על שתכנן בקפידה את המחלקה האונקולוגית. רק מה? לא הצליח לו מי יודע כמה.

למשל הגאון תכנן פינת המתנה. אלמנטרי ווטסון, אלמנטרי!!!
 ומאיזה סיבה עלומה הפינה בנויה משלשות. (שריד מתקופת הצבא?) כל שלושה כסאות מחוברים יחד. מה שגורם לשלושה אנשים אנונימיים בלי קשר אינטימי. לשבת צמודים זה לזה. להתחכך אחד בשני. ולהריח זה את גופו של זו. (במקרה הטוב). מה איכפת לך היה למשל לשים באותו ארגון מופלא כורסאות בודדות. שמאפשרות מרחב מחייה מינימלי?

טלויזיה בחדר המתנה. היא גורם מסיח. רק מה? היא קטנה, מה קטנה? פיצפונת. פיצפונת על זרוע. כך שרק השילוש העליון יכול להנות ממנה. הבעיה שאין כל כך ממה. שעות שאפשר לראות את משה דץ מדבר עם סיגל שחמון.
 ואין לדעת על מה. (כי ששש.... יש פה אנשים חולים שומרים על שקט). ואם כבר יוצא לי לראות משהו בפיצפונת. עד שאני נכנסת לעניינים. מכריזים את שמי בקולי קולות. ואני מאבדת קשר.

שרותים - לפחות מי שמגיע מרחוק נדרש פעם אחת לשרותים. יש שרותים רגילים ושרותים לנכים. (שניים). בתוך השרותים יש כיור. (גם מחוץ לשרותים יש כיור). הבעיה שאין נייר לנגב ידיים. כך שנשים היוצאות מהשרותים משאירות שלוליות מיים מנסיון נוהל לנקות את הידיים. אתמול המנקה נזפה באישה אחת: "למה את משפריצה מים?" כאילו הייתה לה אופציה אחרת.

עכשיו תקשיבו למשהו נוסף. למה בשרותים ציבוריים צריך לגעת במדיח האסלה או בידיות בידיים. אפילו אני חוטפת פרנויה ובטוחה שהחידק הטורף עכשיו חודר לי מתחת לעור. למה לא מנגנון המופעל ע"י דריכה על דוושה ברגל.
 הרבה יותר ידידותי לסביבה ולאדם.

טוב, אז אם אתם בעניין ספירת הטיפולים יחד איתי. נותרו לי עוד ארבעה. זוכרים? יום ראשון לא נחשב. כי הוא כבר ממש פה. ולכן שלושה. רביעי לא נחשב גם כי הוא אחרון. לכן נותרו שניים. בשלישי תבוא איתי הזהובה ונעשה כיף. אז נשאר כבר אחד. הבנתם איך מחשבים?

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>[חזרה לבלוג - חיה בסרטון](#)